A°. 1814. N. 140.

UTRECHTSCHE COURANT.

Woensdag den 23. November.

WY WILLEM, BY DE GRATIE GODS, PRINSE VAN ORANJE-NASSAU, SOUVEREIN VORST DER VEREENIGDE NEDERLANDEN, ENZ., ENZ., ENZ.

In aanmerking nemende de zwarigheden, welke er thans menigwerf beſtaan, met opzigt tot de bij het reglement op de manier van procederen, betreffende de middelen te Lande, van 17 januarij 1806, gevorderde adſiſtentie bij het dirigeren van executien, en welke zwarigheden daaruit voortſpruiten, dat er tegenwoordig geene plaatſelijke geregten meer zijn, en er zich in elke plaats geene vrederegters bevinden, terwijl de reſidentien van deze dikwijls verre verwijderd kunnen zijn van de plaats, alwaar eene executie moet worden gedirigeerd;

Gehoord de voordragt onzen Secretaris van ſtaat voor de financien, en de conſideratien van den eerſten preſident van het hoog-geregtshof der Vereenigde Nederlanden;

Hebben beſloten en beſluiten:

Art. 1. In alle die gevallen, waarin, bij het reglement op de manier van procederen bij de middelen te Lande, van den 17den januarij 1806, met betrekking tot het dirigeren van executien, de preſentie van den officier of eenige leden van den geregte in *loco* is gevorderd, zullen die werkzaamheden moeten worden verrigt door den vrederegter, bijaldien de executie gedirigeerd wordt in de hoofdplaats van het kanton, alwaar de vrederegter zijne reſidentie houdt; en ingevalle de executie moet worden gedirigeerd in eene andere plaats dan de voorz. reſidentie, alsdan door zoodanig ambtenaar, als aan het hoofd van het plaatſelijk beſtuur mogt zijn geſteld, of zoodanig lid uit het gemeente beſtuur, als door eerſtgemelden ambtenaar daartoe mogt worden gecommitteerd.

2. Onze ſecretaris van ſtaat voor de financien en voor de binnenlandſche zaken, en de eerſte preſident van het hooggeregtshof, zijn, ieder voor zoo veel hem aangaat, belast met de executie van dit beſluit, hetwelk in het ſtaatsblad zal worden geinſereerd.

Gegeven in 's Gravenhage, den 16den november des jaars 1814, en van Onze regering het eerſte.

(*geteekend*) WILLEM.

Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,

De Algemeene Secretaris van Staat,

(*geteekend*) A. R. FALCK.

De Burgemeeſter der Stad Utrecht, maakt, bij deze, aan de daarbij belanghebbende kennelijk, dat de Jagt, zonder uitzondering op *alle Wild* met den Eerſten December aanſtaanden, in de Provintie Utrecht, ten gevolge van de Bepaling van den Heer Gouverneur en daar voor van zijn Hoog Ed. Geſtr. ontvangen nadere aanſchrijving, zal zijn geſloten.

Utrecht den 21. November 1814.

De Burgemeeſter

R. A. SCHUTT,

loco de Burgemeeſter.

ITALIEN.

NAPELS *den* 27. *October*. Ons Hof heeft Brieven van den Hertog van Campo-Chiaro, uit Weenen ontvangen, welke berichten dat alle de geſchillen met het Hof van Sicilien vereffend waren, en dat de beide Keizers, zich gezind getoond hadden om bij hunne voorgenomene reize naar Italien, insgelijks een bezoek te Napels af te leggen.

Den Hertog *Della Rocca Romana*, door Zijne Majeſteit onzen Koning aan den Keizer van Oostenrijk gezonden, en die door Hoogstdenzelven op de minzaamſte wijze ontvangen is, word eerstdaags alhier terug verwacht.

MILANEN *den* 30. *October*. Het is opmerkenswaardig, dat onder alle de buitenlandſche Hoven, het Engelſche Hof den grootſten invloed te Romen heeft. Bij een Feest, onlangs aldaar gegeven, hetwelk door de Kardinaals, de Gezanten en de Ierſche Geestelijken die zich te Romen bevonden, bijgewoond wierdt, wierdt het bekende Engelſche Volkslied, *God ſave the King*, door het Orchest geſpeeld. Toen de Muzijk aanhefte, ſtonden de gezamentlijke Kardinalen, uit achting voor den Koning van Engeland op en gingen niet weder zitten voor de Aria geëindigd was. — Dit is voorzeker iets dat in Romen nooit gebeurd is.

ZWITZERLAND.

SCHAFFHAUSEN *den* 5. *November*. Het word eindelijk tijd dat de zaken van Zwitzerland eene gunſtiger keer nemen. De ongeregeldheden aan dewelken dit land tot hier toe ten prooije geweest is, hebben de oplettenheid der te Weenen bijeengekomene Souvereinen tot zich getrokken. Z. M. de Keizer van Rusland aan denwelken de buitengewone Deputatie van den Landdag, op den 23. October l. l. gepreſenteerd wierdt, heeft aan dezelve zeker zeer gunſtige zaken voor Zwitzerland gezegd, doch zich ook ten ſterkſten verklaard voor de aanneming van een ſijstema hetwelk op gematigtheid gegrond was, en alle geest van partijſchap deed ophouden. Het was alleen onder deze voorwaarden, dat Z. M. zich de zaak van Zwitzerland en de onafhangelijkheid van deszelfs grondgebied wilde aantrekken. Keizer *Alexander* door de edelmoedigſte grondbeginſelen bezield, heeft ſtellig aan de Gedeputeerden verklaard, dat hij geene der partijen, maar de geheele maſsa der Natie wilde begunſtigen, en dat het alleen met dat oogmerk was, dat Z. M. en de andere geallieerde Souvereinen, te Weenen eene Kommiſſie benoemd hadden, om aan het Helvetiſch Gouvernement gevestigdheid en eene beſliſsende Staatsregeling te geven.

DUITSCHLAND.

WEENEN *den* 9. *November*. Het gemaskerd Bal, op gisteren door Z. H. den Prins *von Metternich* gegeven, is allerluisterrijkst geweest. Hetzelve wierdt door Hunne Keizerlijke Majeſteiten, de vreemde Souvereinen, het geheele Hof en de aanzienlijkſte zich alhier bevindende Vreemdelingen, bijgewoond.

Naar men verzekert zijn de Gevolmachtigden der kleine Staten van Duitschland, niet als delibererende Leden van het Kongres toegelaten. Zij hebben, naar men zegt, eene bijzondere ſoort van vereeniging geformeerd, welke onder de beſcherming en bemiddeling van Oostenrijk begeert deel te nemen in de bijzondere Konferentien omtrent de zaken van Duitschland. Deze vereeniging beſtaat, uit de Gevolmachtigden van Heſſe, Bade, Brunswijk, Naſſau, de Saxiſche Hertogdommen, Mecklenburg enz. te ſamen uitmakende eene bevolking van vier millioenen.

Men ziet alhier eene Deputatie van de Stad Leipzich aan den Koning van Pruisſen, te gemoet. Het oogmerk van zijne Pruisſiſche Majeſteit is, groote Previlegien aan die Stad te verleenen, en inzonderheid deszelfs Koophandel te beſchermen.

Naar het ſchijnt, is het eene beſliste zaak, dat Prins *Willem* van Pruisſen, Broeder des Konings, Onder-Koning van Saxen zal worden.

De Kardinaal *Gonſalvi*, heeft aan het Ministerie der Buitenlandſche Zaken, eene Nota ingeleverd, in dewelke hij, uit naam van Zijne Heiligheid, in de ſterkſte uitdrukkingen proteſteert tegen de bezitneming der vier Legaatſchappen door Oostenrijk. Zijne Eminentie heeft deze Nota insgelijks aan de overige Ministers van het Kongres medegedeeld.

Binnen weinige dagen vertrekt de Grootvorst *Konſtantijn* naar Warſchau om, naar men zegt, aldaar, over een Rusſiſch Legerkorps, hetwelk opgegeven word 100,000 man ſterk te zijn, en zoo in die Stad als derzelver ommeſtreken gekantonneerd ligt, de revue te houden.

Men verzekert dat de beide Keizers den 15. dezer, naar Trieste en Venetien zullen vertrekken, en dat Hoogstdezelven van daar voor het einde dezer Maand terug zullen keeren.

De Koning van Pruisſen heeft den Generaal *van Gueiſenſau*, welke in 1807, de Forteres van Colberg verdedigde, en die in 1813 en 1814, Chef van den Etat-Majoor van den Veldmaarſchalk *Blucher* was, tot Militair Gouverneur Generaal van Saxen, benoemd. — Naar men in het algemeen verzekerd, zal Prins *Willem* van Pruisſen, zich onmiddelijk na het ſluiten van het Kongres te Weenen, naar Dresden begeven, om aldaar de Waardigheid van Onder-Koning van Saxen, te aanvaarden.

Onlangs deed de Grootvorst *Konſtantijn*, zijn Regiment Kuraſsiers, voormaals Hohenzollern, uittrekken om hetzelve te inſpecteren. Kort daar na vernam gezegde Prins, dat dit alhier niet gebruikelijk was zonder alvorens den Kommandant der ſtad deswegens een kompliment gemaakt te hebben. Hij zondt dierhalven aan denzelven zijnen Degen, met bijvoeging, dat hij Huisarrest verdiend hadde. Den Degen wierd hem oogenblikkelijk met een beleefd kompliment terug gezonden.

DRESDEN *den* 7. *November*. Gisteren avond is de Generaal *von Gaudi*, Kommiſsaris van Z. M. den Koning van Pruisſen, gelast om in Hoogstdeszelfs naam, proviſioneel bezit van Saxen te nemen, in gezelſchap van den Staatsminister *von Reck*, alhier aangekomen. Hunne Excellentien, zijn aan het Vorstlijk Paleis afgeſtapt. Alles wat alhier geſchied, wordt tot nog toe verrigt, op order van Zijn Excellentie, den Minister *von Stein*, als Centraal Gouverneur en Chef. Iets opmerkelijks is, dat, ingevolge eene order, aan de Opzichters der Kerken dezer Hoofdſtad gegeven, men op gisteren, voor het eerst heeft moeten ophouden, in de openbare Gebeden, melding te maken, van Koning *Frederik Augustus* en deszelfs Familie, en er openlijk niet dan voor het Gouvernement in het algemeen gebeden is.

Morgen zal de pleגtige overgave plaats hebben. De Prins *Repnin*, zal als dan het laatſte groote Cour houden.

Binnen kort ziet men den geheimen Staatsraad *von Bulow*, als ook den Staatsraad *von Frieſen*, welken tot Leden onzer Regering benoemd zijn, alhier te gemoet. De Heer *von Bulow*, was voormaals met het beſtuur van het Graafſchap Mark belast, hetwelk naderhand met Pruisſen vereenigd is. De Heer *von Frieſen*, heeft onder het beſtuur van den Heer *von Stein*, zeer gewigtige dienſten aan Pruisſen bewezen.

De Generaal *Dobſchutz*, die het eerst de Vestingwerken van Wittenberg beklommen heeft, zal den post van Kommandant dezer ſtad bekleeden.

DRESDEN *den* 8. *November*. In het officieel dagblad dezer ſtad word den volgenden brief van Z. M. den Keizer van Rusland, aan den Luitenant Generaal Prins *van Repnin*, gevonden:

„Ik heb veelvuldige blijken van den ijver en de pogingen welke gij, van het oogenblik dat ik U het beſtuur van Saxen heb opgedragen, tot op het tegenwoordig oogenblik waarop gij hetzelve aan Pruisſen overdraagt, aan den dag gelegd hebt. De getuigenis welke U dienaangaande gegeven wordt, verſchaft U bij mij eene allerloſſijkſte aanſpraak. Zij verzekerd U van mijne achting, en ik zal mij van uwe bekwaamheden en van de ondervinding welke gij in deze buitengewone en moeijelijke omſtandigheden verkregen hebt, bedienen."

„Weenen den 30. October 1814."

„ALEXANDER."

DRESDEN *den* 10. *November*. Eergisteren is alhier verſchenen de volgende

BEKENDMAKING.

Naardien het Opperbeſtuur van het Koningrijk Saxen, ingevolge eener overeenkomst tusſchen Rusland en Pruisſen geſloten, tot dewelke Oostenrijk en Engeland toegetreden zijn, in handen van Zijne Majeſteit den Koning van Pruisſen is geſteld, en aan de door Hoogstdenzelven daartoe benoemden Generaal Gouverneurs den Heer Staatsminister Baron *von der Reck*, en den Generaal Majoor Baron *von Gaudi*, heden door mij pleגtig is overgegeven, zoo word zulks, aan de gezamentlijke Saxiſche Beſturen en Inwoonderen, hiermede ter kennisſe gebragt, zij worden aan het nieuwe Gouvernement Generaal verwezen, en tot even dat vertrouwen in hetzelve, en dien geest van orde en gehoorzaamheid aangeſpoord, waar door zij, gedurende mijne ambtsbezigheden, uitgemunt hebben. Z. M. de Keizer, mijn meester, zal voor het overigen nooit ophoude, Saxen met een bijzonder aandeel in zijne gunst te verwaardigen. En zoo hetzelve ſedert meer dan eene Eeuw eene des grootſte Troonen van de Wereld beſtegen, en door deze verbintenis aan het Duitſche Vaderland veelvuldige beſcherming en onderſteuning heeft doen toekomen. Wij hebben dienvolgens uit overweging van alle deze omſtandigheden beſloten onze Duitſche Staten, onder afſmeeking van den Goddelijken zegen, tot een Koningrijk te verheffen, en voor dezelven den tijtel eens Konings van Hanover aan te nemen. Daar nu deze vooraf door verſcheidene Mogendheden goedgekeurden maatregel reeds door een van onze Staats- en Kabinets Ministers, den Erflandmaarſchalk, Graaf *van Munster*, onze eerſte Gevolmachtigden bij het Kongres te Weenen, door eene ingeleverde Nota op den 12. October aan de voornaamſte Hoven van Europa bekend gemaakt is, zoo bevelen wij thans onze getrouwe Onderdanen en Regeringen des Lands, van nu af aan en in het toekomende, in alle uit te vaardigen geſchriften en documenten, in plaats van den ouden tijtel, zich van den navolgenden te bedienen: *Koning der Vereenigde Rijken, Grootbrittannien en Ierland, ook Koning van Hanover, Hertog van Brunswijk en Lunenburg, enz.*

Gegeven te Carlton-Houſe den 26. October 1814, het vijf en vijftigſte der Regering van Z. M. onzen Heer Vader.

GEORGE, P. R.

LEIPZICH *den* 14 *November*. Eergisteren is een Bataillon Pruisſiſche Landweer alhier binnengetrokken en in de Voorſteden geinkwartierd.

HAMBURG *den* 18. *November*. Een Kourier heden in het hoofdkwartier van Zijne Doorl. den Generaal en Chef der Rus-Keizerlijke Armée van Polen, aangekomen, heeft naar men verneemt, het bevel gebragt, dat de Armée zich marschvaardig moet houden. De Landweer bevind zich, zoo als bekend is, reeds op derzelver terijgmarsch naar haar Vaderland.

Tevens verneemt men, dat deze Rus-Keizerlijke Poolſche Armée, zoo dra dezelve over de grenzen getrokken zal zijn, ontbonden zal worden, en dat de tegenwoordige Generaal en Chef van dezelve, het bevel over de Zuid Armée op zich zal nemen. De Keizer heeft aan ieder man 5 Roebels ten geſchenke doen geven.

en 150 Ruiters vergezeld, nam hij Zondagmiddag zijne reize aan. Binnen eene maand dagt Hoogstdezelve weder alhier terug te komen.

HANOVER *den* 14. *November*. Alhier is verſchenen de volgende

BEKENDMAKING.

Wij *George*, Prins Regent, in naam en van wege onzen Heer Vader, Z. M. *George den* III. door Gods genade Koning van de Vereenigde Rijken Groot-Brittannien en Ierland, ook Koning van *Hanover*, Hertog van Brunswijk en Lunenburg enz. enz.

Onze genegene groete aan alle onze Onderdanen; Geestelijken, Ridders, Heeren en Dienaren, wij doen een ieder bij deze weten:

Naardien door den Vrede van Parijs, met onze toeſtemming, door de voornaamſte Mogendheden van Europa beſloten is, de voormalige Konſtitutie van het Duitſche Rijk, voor zoo veel deszelfs vorm aangaat, niet weder te herſtellen, maar in derzelver plaats eene bondſchappelijke vereeniging, onder alle de onafhanglijke Staten van Duitschland op te rigten, welke aan het oogmerk, de veiligheid van het gemeenſchappelijk Vaderland tegen buitenlandſche vijanden en tegen het misbruik van willekeurigheid van binnen, beter zoude beantwoorden; zoo heeft, door het vervallen van een gekozen Opperhoofd van het Rijk, de tot hiertoe door ons Koninglijk Huis gevoerden Keurvorstelijken Tijtel, opgehouden overeenkomſtig te zijn met de tegenwoordige Staatsregtelijke betrekkingen. Bij de keuze van eene in de plaatſe der Keurvorstelijke waardigheid aantenemen tijtel, hebben wij in overweging genomen, dat de Keurvorsten van het H. Roomſche Rijk, wettig den Koningen gelijk geacht wierden en dat zij Koninglijke eere genoten; dat wijders niet alle de overig blijvende Oud Keurvorstelijke Huizen, maar zelf een der nieuwen, in rang minder dan ons Huis, de Koninglijke waardigheid aangenomen heeft; dat wij eindelijk in onze Duitſche betrekkingen, des te minder geneigd zijn kunnen, iets omtrent den luister van ons Koninglijk Huis toe te geven, al-

daar Hoogstdezelve het bestuur aan het voorbeeld van een Edel, Deugdzaam en Grootmoedig Vorst overgeeft, vertrouwt bij de welvaart en het geluk van dit door zoo vele stormen geschokt en zoo zeer rust nodig hebbend Land, op het beste verzekerd en gevestigd te hebben. Saxers, ik scheide van U met een getroffen hart. Zijt voor altijd van mijne achting en liefde verzekerd, en laat mij den troost van U mede nemen, dat mijn aandenken onveranderd bij U zal voortduren!

Dresden den 27. October (8. November) 1814.

De Gouverneur Generaal Prins REPNIN.

Bij de afscheidsaudientie welke de Prins *Repnin* dienzelfden dag gaf, deed hij de volgende aanspraak:

„ Een verdrag tusschen Rusland en Pruissen gesloten, tot hetwelke Oostenrijk en Engeland toegetreden zijn, stelt het toekomstig bestuur van Saxen, in handen van Zijne Majesteit den Koning van Pruissen. Het is dus voor de laatste maal dat ik onder U trede als die, aan denwelken *Alexander* opdroeg om voor uwe welvaard te waken, en uwe pogingen, aan de heilige zaak der Vrijheid van Europa gewijd, te leiden. Alles wat ik in de vervulling van dezen eervollen post, goeds heb mogen bewerken, heb ik den braven Saxeren te danken. Ik vond slegts 5300 man troepen, doch hun Enthusiasmus, hun echt Duitsch hart, brigt de Natie spoedig bij de eerste oproeping onder de wapenen, en binnen den korten tijd van drie maanden waren 43000 man, gedeeltelijk met de zegevierende Legers van *Alexander* en *Fredrik Willem*, werklijk vereenigd, of gedeeltelijk op den weg om zich bij hen te voegen. De publieke Kassen waren uitgeput. Dan de belangloze Vaderlandsliefde van den Handelstand, welke, vol vertrouwen en bij herhaalde reizen het Gouvernement bijstond, heb ik het te danken, dat ik het Bestuur van dit door den Oorlog verwoest Land, overnemende, ook het publiek krediet heb kunnen bewaren en de bijzondere Eigendommen voor het dreigend gevaar heb kunnen beveiligen, naardien ik de Kassen Billiets, niet alleen behouden, maar zelf hunne genoegzaam tot de helft gezonkene waarde, tot op bijna de hoogte hunner nominale waarde, heb kunnen brengen. Dank zij den ijver en de onvermoeide werkzaamheid van de Regering des Lands en van de Provincie, dat ik in den korten tijd van zes weken, door talrijke Magazijnen, in het onderhoud van 400,000 naar hun Vaderland terugkeerende zegevierende Krijgslieden, heb kunnen voorzien, en daardoor, afzonderlijke, voor het Land zoo wel als voor de Krijgstugt nadeelige requisitien, vermijden. Ook de achtenswaardige bewoonderen van het platte Land, verdienen mijnen dank. Door hunne aanhoudende werkzaamheid, door hunne onvermoeide pogingen, zijn de droevige sporen van den Oorlog grootendeels uitgewischt, de Velden weder bearbeid en de Dorpen uit de assche verheven. Hoe zoude ik bij zulke herinneringen ongetroffen kunnen blijven! Mijne dankbaarheid voor U zal niet dan met mijnen laatsten snik eindigen. Ik loof God en dank mijnen Keizer, dat ik gedurende dit merkwaardig Jaar, aan het hoofd van een Volk, zoo als gij zijt, gestaan heb!

Intusschen wierden onze tegenwoordige betrekkingen somwijlen treurig gemaakt. Laat ik hier over, met die vrijmoedigheid die ik mij tot eene verdienste stelle, tot U spreken. Van het begin mijner ambts bezigheden, omringden mij mannen van echte Vaderlandschliefde. In het bewust zijn van het beste oogmerk en doordrongen van de overtuiging der noodzakelijkheid, arbeidden zij aan verscheidene verbeteringen; gemeenschappelijk bestreden wij eenige gevoelens, eenige afzonderlijke oogmerken; zij als Saxers hadden hier bij eene groote verdienste; het lot van hun Vaderland was toenmaals nog niet beslist. Ik vorder van uwe billijkheid, in eene kalmere toekomst, over mij en mijne achtenswaardige ambtgenooten, te beslissen. In eenen tijd, waarin het door eene lange reeks van rampen neder gedrukte en door de aan de gemeenschappelijke zaak reeds toegebragte offers, uitgeputte Saxen, zijne pogingen met die der overige Duitsche Volken zoude vereenigen, om de huitengewone oorlogskosten te helpen dragen, de Hospitalen te verzorgen, Wapens en het geen verder tot het onderhoud der Legers vereischt wierdt, aan te schaffen, waren slegts twee middelen voor handen, of eene klasse der Staatsburgeren — die der Handelaren en Handwerkers — eene Krijgsbelasting op te leggen of dezen last over de gezamentlijke eigendommen te verdeelen. Op deze wijze ontstond de Centrale Belasting. Uwe regtvaardigheid moge oordeelen of niet het laatste middel het verkieslijkste was? Vier en een half millioen aan Staatspapieren en het grootste gedeelte der Juwelen van de Kroon, waren naar buiten 's Lands gevoerd, en daardoor even zoo vele middelen van verpanding, aan de Regering ontnomen. Mijne voorstellingen daar tegen kwamen in geene aanmerking. Het gevolg daar van was, het verminderen en intrekken van eenige Jaarwedden; eene maatregel die smartelijk voor mijn hart was, doch die mij door den pligt en de Staatsbehoeften geboden wierdt. — Eindelijk mijne Heeren, koom ik op het onderwerp hetwelk U het meeste bekommerd heeft: de onzekerheid over het lot van uw Vaderland en het lot van eenen Vorst, aan wiens voorzorg, gedurende eene halve eeuw uw lot toebetrouwd was. Het was uwer waardig, het lijden der laatste jaren te vergeten en U alleen de vreedzame en geruste tijden eener vijfenveertig jarige regering, gedurende welke vroeger geslagene wonden, geheeld wierden, te herinneren."

„ Het ongeluk van een bijzonder persoon treft ieder gevoelig hart, maar de rampen van eenen Vorst hebben iets heiligs, hetwelk het gemoed wegsleept en treft. Ik zal die gevoelens welke gij aan den dag gelegt hebt, niet berispen. En

Zie verder den kant van deze Bladz.

TE UTRECHT, BY DE LEEUW EN COMP.

indien ik eenige stappen, tot dewelken men zich liet verleiden, tegengewerkt heb, zoo moet gij den grond daar van alleen zoeken in mijne zekere overtuiging, dat alleen het volkomendst vertrouwen en de onbegrensde berusting in de besluiten der hooge verbondene Mogendheden, uw toekomstigen welvaard verzekeren en Saxen van het ongeluk eener verdeeling bewaren konde."

„ Eene gelukkiger toekomst doet zich voor U op. Saxen blijft Saxen, en zijne Grensen blijven onaangeroerd. Eene zagte Staatsregeling zal het aanwezen van den Staat en den welvaard van ieder in het bijzonder, verzekeren; en onder de magtige en vaderlijke bescherming van *Fredrik Willem* en zijne nakomelingen, zal uw Vaderland niet meer als voor dezen, in iedere halve Eeuw aan de verwoesting van den Oorlog bloot gesteld zijn. Met deze troostvolle overtuiging, stelle ik de Regering van uw Land, in handen van den door Z. M. den Koning van Pruissen benoemden Generaal Gouverneur. *Fredrik Willem*, deze regtvaardige en edele, in rampen fiere, in ongeluk grootmoedige Koning, houd zich van nu af met uw welzijn bezig; zijne magtige hand zal U beschermen. Hij heeft regt op uwe liefde en uwe onbeperkte gehoorzaamheid. Mijn verheven Monarch zult gij nooit onverschillig zijn; daar hij U in handen van zijnen vriend overgeeft, weet hij dat uwen welvaart gevestigd is. Van dit oogenblik af aan ben ik door geene Ambtsbetrekkingen meer met U verbonden; maar de band van vriendschap zal duren zoo lange ik leve. Mijn roem, mijn geluk zal zijn uwe achting verdiend te hebben en steeds onder U vrienden te vinden."

„ Saxers! herinnerd U somwijlen aan dien, die een Jaar lang eene der uwen was."

Heden is alhier gedaan de volgende bekendmaking:

„ Uit kragte van eene tusschen de verbondene Mogendheden getroffene overeenkomst, is de bezetting en het bestuur van het Koningrijk Saxen, hetwelk tot hier toe van wege den Keizer van Rusland geschiedde, op Zijne Majesteit den Koning van Pruissen overgegaan. Door Hoogstdenzelven hier toe gelast, hebben wij ondergeteekenden, het bestuur der zaken van het Generaal Gouvernement van Saxen, uit handen van den voormaligen Gouverneur Generaal, den Rus-Keizerlijken Generaal Luitenant en Generaal Adjudant, Prins *van Repnin*, overgenomen en op heden aanvaard. Wij maken dit den Kollegien des Lands en de overige Besturen, zoo als ook de gezamentlijke Inwoonderen van het Koningrijk Saxen, hier mede bekend, en vermanen hun, zich naar de tegenwoordige betrekkingen en schikkingen, zoo als die bij het Rus-Keizerlijk Generaal Gouvernement van Saxen plaats gehad hebben, in alle zaken aan het ondergeteekend Generaal Gouvernement te wenden. Onze ijverigste poging zal daar toe ingerigt zijn, om door het aan ons toebetrouwd bestuur van zaken, de gunstige en weldadige oogmerken te vervullen, welke Zijne Majesteit de Koning van Pruissen inzonderheid aan het Koningrijk Saxen gewijd heeft. Wij verwagten daar en tegen met vertrouwen van 's Lands Kollegien en andere Besturen, zoo als ook van de gezamentlijke Inwoneren des Koningrijks, dat zij zich volkomen zullen verlaten op de opregtheid van ons bestuur, behoorlijk onze bevelen zullen opvolgen, als welke steeds het algemeen welzijn ten doel zullen hebben, en over het algemeen de voortduring der goede gezindheid en eene billijke overweging van de betrekkingen waardoor ons gedrag geleid wordt, als waardoor de Saxische Natie tot hiertoe zoo eervol uitgemunt heeft."

„ Dresden den 10. November 1814."

„ Generaal Gouvernement van Saxen

„ Baron VON DER RECK,

„ Koninklijke Pruissische Staatsminister."

„ Baron VON GAUDI,

„ Koninklijk Pruissische Generaal Majoor en Kommanderende Generaal in Saxen."

DRESDEN *den* 14. *November*. Gisteren heeft Zijne Doorl. Hoogheid den Prins *van Repnin* deze Stad verlaten en zich naar Weenen begeven. Hij heeft zich de algemeene liefde, den dank en de achting der Saxers verworven; men zag hem dus met leedwezen afreizen; door meer dan 30 Wagens

Zie verder den kant van de eerste Bladz.